

кости. При 850,000 домакинства това прави около 8—12,000,000 кгр. Ако стопанитѣ имаха на разположение костомелки, то тѣзи отпадъци нѣмаше да се разпиляват по двороветѣ и торищата, а щѣха да се превърнат на костено брашно, от което толкова много се нуждае нашето земеделско стопанство.

Не е нужно да се доказва, че голѣми количества слами биха могли да се употребят за храна, особено въ неурожайни години, ако стопанитѣ имаха възможност за това и разполагаха съ сламорѣзачки.

Стопанитѣ отбѣгват да смилат на ярма зърненитѣ фуражи поради високото уемно право. Освенъ това не въ всички села има мелнициитѣ сѣ заставени чест опѣти да отиват на десетки километри разстояния и да губят по нѣколко дни, за да смѣлят ярма за добитѣка си. Споредъ събранитѣ сведения изъ Плѣвенска областъ стопанитѣ плащатъ 10—17% уемно право, докато за млѣне на пше-ницата на брашно, при по-скѣпи инсталации, се плаща 10%. Когато храната се дава на цѣло зърно, особено на по-старитѣ, съ отслабналъ стомахъ животни, загубата е 7—10%. Изчислена тази загуба за всички животни и цѣлата страна, тя се равнява на нѣколко стотици милиона лева.

Отъ всичко гореизложено, макаръ и върде бѣгло, се вижда колко много загуби търпи нашето селско стопанство и скотовѣдството отъ липса на организация и технически съоръжения за приготвянето на хранитѣ въ удобна форма за пълно използване отъ домашнитѣ животни. Независимо отъ това къмъ фуражния фондъ биха могли да се привлекатъ още много други храни и отпадъци, които днесъ, поради своя характеръ, не могатъ да бѣдат оползотворени отъ животнитѣ. Дребниятъ земеделски стопанинъ, макаръ и да е убеденъ отъ ползата, която би ималъ отъ нѣкои машини за обработка на фуражитѣ, не е въ състояние самъ да направи нѣщо значително въ това направление. Отъ друга страна му липсватъ срѣдства за това, но, сѣщо така, стопански е неоправдано да подържа толкова много машини.

Организацията за обработката и пълното използване на хранитѣ може да се постигне само на **обществени начала съ съдействието на държавата, общината и кооперацията**. Това е толкова по-необходимо и заради това, че тази обработка трѣбва да се механизира, за да се поевтини и направи достѣпна и за най-беднитѣ скотовѣдци. Въ случай не би могло да се разчита много на частната инициатива или на тая на отдѣлнитѣ стопани.

Преценявайки всичко това, Плѣвенската земеделска камара и Областната земеделско-стопански дирекция намиратъ, че е крайно време да се пристѣпи къмъ кон-